

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. liepos 4 d.*

„Apeliacinis skundas – Konkurencija – Karteliai – Europos įtempiamosios armatūros rinka – Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 101 straipsnio ir Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo 53 straipsnio pažeidimas – Teismo sprendimas, kuriuo iš dalies panaikinamas Komisijos sprendimas ir nustatoma tokio pat dydžio bauda, kokia buvo nustatyta pradžioje – Laikina atliktų mokėjimų įskaitymas – Europos Komisijos sprendimas dėl likusio nesumokėto baudos dydžio – Data, nuo kurios turi būti mokama Sąjungos teismo nustatyto dydžio bauda, kai konkrečiomis bylos aplinkybėmis jis pasinaudojo neribota jurisdikcija“

Byloje C-70/23 P

dėl 2023 m. vasario 8 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Westfälische Drahtindustrie GmbH, įsteigta Hame (Vokietija),

Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG, įsteigta Hame,

Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG, įsteigta Iserlone (Vokietija),

atstovaujamos O. Duys ir N. Tkatchenko, *Rechtsanwälte*,

apeliantės,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Komisijai, atstovaujamai A. Keidel, L. Mantl ir P. Rossi,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas E. Regan, teisėjai Z. Csehi (pranešėjas), M. Ilešič, I. Jarukaitis ir D. Gratsias,

generalinis advokatas A. Rantos,

kancleris A. Calot Escobar,

* Proceso kalba: vokiečių.

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2024 m. vasario 1 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *Westfälische Drahtindustrie GmbH* (toliau – WDI), *Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG* ir *Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG* prašo panaikinti 2022 m. lapkričio 23 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija* (T-275/20, EU:T:2022:723, toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2022:723), kuriuo šis atmetė jų ieškinį, kuriuo buvo prašoma, pirma, panaikinti 2020 m. kovo 2 d. Europos Komisijos raštą (toliau – ginčijamas aktas), kuriame ji nurodė joms sumokėti jai 12 236 931,69 euro sumą, pasak jos, atitinkančią likusią 2010 m. rugsėjo 30 d. joms skirtos baudos dalį, antra, konstatuoti, kad 2019 m. spalio 17 d. sumokėjus 18 149 636,24 euro sumą buvo sumokėta visa minėta bauda, ir, trečia, priteisti iš Komisijos sumokėti WDI 1 633 085,17 euro sumą su nuo šios datos skaičiuojamomis palūkanomis dėl nepagrįsto šio institucijos praturtėjimo ir subsidiariai – priteisti iš Komisijos sumokėti joms 12 236 931,69 euro sumą, kurios ši reikalavo iš WDI, ir 1 633 085,17 euro sumą, lygią šios institucijos gautai permokai, kartu su palūkanomis, skaičiuojamomis nuo 2019 m. spalio 17 d. iki visiško mokėtinos sumos sugrąžinimo.

Teisinis pagrindas

- 2 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 23 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Komisija savo sprendimu gali skirti baudas įmonėms ar įmonių asociacijoms, jei jos tyčia ar dėl neatsargumo:

- a) pažeidžia [SESV 101] ar [102] straipsnio nuostatas

<...>“

- 3 Šio reglamento 31 straipsnyje nustatyta:

„Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją peržiūrėti sprendimus, kuriais Komisija yra nustačiusi vienkartinę ar periodinę baudą. Jis gali panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę ar periodinę baudą.“

- 4 Pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairių (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – 2006 m. gairės) 35 punkte „Mokumas“ [„Pajėgumas sumokėti baudą“] nustatyta:

„Išskirtinėmis aplinkybėmis Komisija gali, jeigu yra to prašoma, atsižvelgti į ypatingoje finansinėje ir socialinėje padėtyje atsidūrusios įmonės nepajėgumą mokėti baudą. Komisija jokiu būdu nemažins baudos vien konstatavusi, kad įmonė atsidūrė nepalankioje ar nuostolingoje finansinėje situacijoje.

Baudą sumažinti bus galima tik remiantis objektyviais įrodymais, kad baudos skyrimas pagal šiose Gairėse numatytas sąlygas sukels nepataisomą pavojų susijusios įmonės ekonominiam gyvybingumui ir visiškai nuvertins jos turtą.“

Ginčo aplinkybės

- 5 Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo 2–26 punktuose ir jas galima apibendrinti taip, kaip nurodyta toliau.
- 6 2010 m. birželio 30 d. Komisijos sprendimu C(2010) 4387 *final* dėl procedūros pagal SESV 101 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38344 – Įtempiamoji armatūra), iš dalies pakeistu 2010 m. rugsėjo 30 d. Sprendimu C(2010) 6676 *final* (toliau – ginčijamas sprendimas), Komisija skyrė sankcijas kelioms įmonėms, įskaitant apeliančias – įtempiamosios armatūros tiekėjas, už jų dalyvavimą kartelyje įtempiamosios armatūros rinkoje. Komisija WDI skyrė 46 550 000 eurų baudą, o *Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft* ir *Pampus Industriebeteiligungen* buvo pripažintos solidariai atsakingomis ir joms skirtos atitinkamai 38 855 000 eurų ir 15 485 000 eurų dydžio baudos.
- 7 Remiantis ginčijamu sprendimu, bauda turėjo būti sumokėta per tris mėnesius nuo pranešimo apie tą sprendimą dienos. Pasibaigus šiam terminui, automatiškai buvo taikomi delspinigiai, skaičiuojami pagal Europos Centrinio Banko (ECB) pagrindinėms refinansavimo operacijoms taikomą normą, pridėjus 3,5 procentinio punkto. Ginčijamame sprendime taip pat buvo numatyta, kad jei viena iš nubaustų įmonių pareiškia ieškinį, ji gali padengti baudą laiku pateikdama banko garantiją arba laikinai sumokėdama tą baudą.
- 8 Pateikusios ieškinį, kuriame jos paprašė ne tik panaikinti ginčijamą sprendimą, bet ir sumažinti skirtą baudą, apeliančės pateikė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriuo iš esmės siekiama, kad būtų sustabdytas to sprendimo vykdymas, kol bus priimtas sprendimas dėl to ieškinio.
- 9 2011 m. balandžio 13 d. Nutartimi *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija* (T-393/10 R, EU:T:2011:178) Bendrojo Teismo pirmininkas iš dalies patenkino prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir nurodė sustabdyti ieškovėms nustatytos pareigos Komisijos naudai pateikti banko garantiją, kad būtų išvengta baudos išieškojimo nedelsiant, jeigu jos šiai institucijai, viena vertus, laikinai perves 2 000 000 eurų ir, kita vertus, iki sprendimo dėl ieškinio dėl panaikinimo paskelbimo kiekvieną mėnesį mokės po 300 000 eurų, vykdydamą.
- 10 2015 m. liepos 15 d. Sprendimu *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija* (T-393/10, toliau – 2015 m. liepos 15 d. sprendimas, EU:T:2015:515) Bendrasis Teismas panaikino ginčijamą sprendimą, kiek juo skiriama bauda apeliančioms. Jis priteisė iš jų sumokėti tokio pat dydžio baudą, kaip nustatyta ginčijamame sprendime. Kad taip nuspręstų, Bendrasis Teismas iš pradžių konstatavo, kad Komisija padarė klaidų, kai vertino apeliančių pajėgumą sumokėti baudą. Paskui, pasinaudodamas neribota jurisdikcija, Bendrasis Teismas nusprendė, kad remiantis įvairiais požymiais, tarp jų ir restruktūrizacija, kurią po to sprendimo priėmimo atliko pačios apeliančės, galima daryti išvadą, jog jos vis tik neturėjo pagrindo prašyti sumažinti baudą dėl nepajėgumo ją sumokėti.

- 11 Dėl 2015 m. liepos 15 d. sprendimo apeliančės pateikė apeliacinį skundą; jos, be kita ko, ginčijo tai, kad Bendrasis Teismas, naudodamasis neribota jurisdikcija, atsižvelgė į 2015 m., o ne 2010 m. jų turėtą pajėgumą sumokėti baudą. Šis apeliacinis skundas buvo atmetas 2016 m. liepos 7 d. Nutartimi *Westfälische Drahtindustrie ir Pampus Industriebeteiligungen / Komisija* (C-523/15 P, EU:C:2016:541).
- 12 Komisijos ir apeliančių atstovų nuomonės dėl datos, nuo kurios turėtų būti skaičiuojami už šias baudas mokėtini delspinigiai, išsiskyrė priėmus 2015 m. liepos 15 d. sprendimą. Apeliančių atstovai teigė, kad bauda tapo mokėtina tik paskelbus teismo sprendimą, o Komisija tvirtino, kad delspinigiai turi būti mokami nuo ginčijamame sprendime nustatytos datos.
- 13 Tokiomis aplinkybėmis apeliančės, atmetus jų apeliacinį skundą, paprašė Bendrojo Teismo išaiškinti 2015 m. liepos 15 d. sprendimą taip, kad tuo sprendimu skirtai baudai taikomi delspinigiai būtų skaičiuojami nuo jo paskelbimo dienos. Jei tas prašymas nebūtų patenkintas, apeliančės Bendrojo Teismo prašė pataisyti arba papildyti šį sprendimą ir nurodyti, nuo kada pradedami skaičiuoti delspinigiai.
- 14 2018 m. gegužės 17 d. Nutartimi *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija* (T-393/10 INTP, EU:T:2018:293) Bendrasis Teismas pripažino šiuos prašymus nepriimtinais. Dėl prašymo išaiškinti Bendrasis Teismas priminė, jog tam, kad būtų priimtinas, tas prašymas turi būti susijęs su sprendime, kurį prašoma išaiškinti, išspręstu klausimu. Vis dėlto 2015 m. liepos 15 d. sprendime nebuvo nagrinėjamas klausimas dėl delspinigių, mokėtinų atidėjus apeliančėms paskirtos baudos mokėjimą, skaičiavimo pradžios. Bendrojo Teismo teigimu, ieškovių prašymu buvo siekiama gauti nuomonę apie 2015 m. liepos 15 d. sprendimo pasekmes, o tai nėra prašymas išaiškinti sprendimą, pateiktą pagal Procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalį. Kiti du prašymai buvo pripažinti pateiktais pavėluotai. Galiausiai Bendrasis Teismas nusprendė, kad, atsižvelgiant į Procedūros reglamento 164 straipsnio 2 dalyje ir 165 straipsnio 2 dalyje tuo tikslu numatytus terminus, subsidiariai pateikti prašymai pataisyti ar papildyti 2015 m. liepos 15 d. sprendimą turi būti laikomi pateiktais pavėluotai.
- 15 Vykdydama 2011 m. balandžio 13 d. Nutartį *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija* (T-393/10 R, EU:T:2011:178), nuo 2011 m. birželio 29 d. iki 2015 m. birželio 16 d. WDI laikinai sumokėjo Komisijai iš viso 16 400 000 eurų sumą.
- 16 2019 m. spalio 16 d. WDI pranešė Komisijai, viena vertus, kad jau sumokėjo 31 700 000 eurų ir, kita vertus, kad jau ketina mokėti likusią baudos dalį, t. y. baudą ir delspinigius, kurią ji įvertino 18 149 636,24 euro. Atlikdama šį skaičiavimą WDI atsižvelgė į delspinigius, susikaupusius nuo 2015 m. spalio 15 d., t. y. praėjus trims mėnesiams po 2015 m. liepos 15 d. sprendimo paskelbimo, ir taikė 3,48 % palūkanų normą.
- 17 2019 m. spalio 17 d. WDI pervedė minėtą 18 149 636,24 euro sumą į Komisijos banko sąskaitą, tad bendra nuo 2011 m. birželio 29 d. atliktų mokėjimų, skirtų baudai padengti, suma yra 49 849 636,24 euro.
- 18 Ginčijamame akte Komisija pareiškė nesutinkanti su 2019 m. spalio 16 d. rašte WDI išreikšta pozicija. Komisija nurodė, kad pagal 1995 m. liepos 14 d. Sprendime *CB / Komisija* (T-275/94, EU:T:1995:141) nustatytus kriterijus taikant 4,5 % palūkanų normą delspinigiai pradėti skaičiuoti ne nuo 2015 m. liepos 15 d. Bendrojo Teismo sprendimo, o nuo ginčijamame sprendime numatytos datos, t. y. nuo 2011 m. sausio 4 d. Taigi Komisija paragino WDI jai pervesti 12 236 931,69 euro dydžio mokėtiną likutį ir atsižvelgti į 2020 m. kovo 31 d. datą.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 19 2020 m. gegužės 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarijos gautame ieškinyje apeliančės pateikė pagrindinį prašymą, pirma, panaikinti ginčijamą aktą, antra, dėl tos priežasties konstatuoti, kad nuo 2011 m. birželio 29 d. iki 2015 m. birželio 16 d. WDI atliktus mokėjimus (16 400 000 eurų) su tuo laikotarpiu mokėtinais delspinigiais (1 420 610 eurų) už tą sumą, t. y. iš viso 17 820 610 eurų, Komisija turėjo įskaityti į baudą, kurią Bendrasis Teismas, pasinaudodamas neribota jurisdikcija, skyrė 2015 m. liepos 15 d. sprendimu nuo tos datos, ir kad dėl to šią baudą WDI visiškai sumokėjo, kai 2019 m. spalio 17 d. atliko 18 149 636,24 euro mokėjimą, ir, trečia, priteisti iš Komisijos sumokėti WDI 1 633 085,17 euro sumą su palūkanomis, skaičiuojamomis nuo 2019 m. spalio 17 d. iki visiško mokėtinės sumos grąžinimo. Jei pagrindinis prašymas nebūtų patenkintas, apeliančė prašė priteisti iš Europos Sąjungos, atstovaujamos Komisijos, viena vertus, sumokėti joms kompensaciją, lygią ginčijamame akte reikalaujamai sumai, t. y. 12 236 931,69 euro, ir, kita vertus, sumokėti WDI 1 633 085,17 euro sumą su palūkanomis, skaičiuojamomis nuo 2019 m. spalio 17 d. iki visiško mokėtinės sumos grąžinimo.
- 20 Skundžiamame sprendime nagrinėdamas šio sprendimo 19 punkte išdėstytą apeliančių reikalavimų pagrįstumą, Bendrasis Teismas iš pradžių išnagrinėjo apeliančių prašymą dėl kompensacijos, grindžiamą įvairiais SESV 266 straipsnio pirmos pastraipos pažeidimais. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas nusprendė, kad visi nurodyti pažeidimai grindžiami prielaida, jog ginčijamame sprendime skirtą baudą 2015 m. liepos 15 d. sprendime Bendrasis Teismas ne „paliko“ ar „patvirtino“, o panaikino ir pakeitė nauja bauda, kurią apeliančė vadina „teismo bauda“.
- 21 Pripažinęs, kad prašymas atlyginti žalą yra priimtinas, skundžiamo sprendimo 98 punkte Bendrasis Teismas priminė, kad, remiantis 1995 m. liepos 14 d. Sprendime *CB / Komisija* (T-275/94, EU:T:1995:141) suformuota jurisprudencija, bauda, kurią Sąjungos teismas nustato naudodamasis neribota jurisdikcija, nėra nauja bauda, kuri teisiškai skiriasi nuo Komisijos skirtos baudos. Taigi tik aplinkybė, kad 2015 m. liepos 15 d. sprendime Bendrasis Teismas galiausiai nusprendė, jog reikia skirti tokio paties dydžio baudą, kokia nustatyta ginčijamame sprendime, nedraudžia taikyti tos jurisprudencijos šioje byloje.
- 22 Šio vertinimo juo labiau nepaneigė apeliančių argumentai, susiję, be kita ko, su tuo, kad prieš nustatydamas naują baudos dydį remdamasis aplinkybėmis, susiklosčiusiomis po ginčijamo sprendimo priėmimo, Bendrasis Teismas panaikino iš pradžių skirtą baudą ir kad 2011 m. balandžio 13 d. Nutartimi *Westfälische Drahtindustrie ir kt. / Komisija* (T-393/10 R, EU:T:2011:178) Bendrojo Teismo pirmininkas nurodė sustabdyti pareigos pateikti banko garantiją vykdymą.
- 23 Be to, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad kai Sąjungos teismas, naudodamasis neribota jurisdikcija, palieka dalį baudos ar visą jos dydį, pareiga mokėti delspinigius *ab initio* nėra iš pradžių Komisijos skirtą baudą papildanti sankcija.
- 24 Atsižvelgdamas į šiuos argumentus Bendrasis Teismas nusprendė, kad nėra pakankamai sunkaus Komisijos įsipareigojimų pagal SESV 266 straipsnį pažeidimo, ir atmetė apeliančių prašymą dėl kompensacijos. Atsižvelgdamas į tai, kad kiti jų suformuluoti prašymai iš esmės taip pat buvo grindžiami prielaida, kad Komisija pažeidė šią nuostatą, Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį, nenagrinėjęs Komisijos pateikto nepriimtimumu grindžiamo prieštaravimo dėl prašymo panaikinti ginčijamą aktą.

Šalių reikalavimai

25 Apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą,
- panaikinti ginčijamą aktą,
- dėl tos priežasties pripažinti, kad nuo 2011 m. birželio 29 d. iki 2015 m. birželio 16 d. WDI atliktus mokėjimus, kurių suma siekia 16 400 000 eurų, kartu su už tą sumą tuo laikotarpiu priskaičiuotais 1 420 610 eurų dydžio delspinigiais, t. y. iš viso 17 820 610 eurų sumą, Komisija turėjo įskaityti į baudą, kurią Bendrasis Teismas, pasinaudodamas neribota jurisdikcija, skyrė 2015 m. liepos 15 d. sprendimu nuo 2015 m. liepos 15 d., ir kad dėl to ši bauda buvo visiškai sumokėta 2019 m. spalio 17 d. atlikus 18 149 636,24 euro mokėjimą,
- priteisti iš Komisijos sumokėti WDI 1 633 085,17 euro sumą su palūkanomis, skaičiuojamomis nuo 2019 m. spalio 17 d. iki visiško atitinkamo mokėtinos sumos grąžinimo,
- nepatenkinus šių reikalavimų, panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš Komisijos visoms trimis apeliantėms sumokėti 12 236 931,69 euro žalos atlyginimą, kuris turi būti įskaitytas į 12 236 931,36 euro sumą, kurios Komisija ginčijamu aktu pareikalavo iš WDI, ir sumokėti WDI 1 633 085,17 euro dydžio permoką su palūkanomis, skaičiuojamomis nuo 2019 m. spalio 17 d. iki visiško mokėtinos sumos grąžinimo,
- jei nebūtų patenkinti 1–5 įtraukose išdėstyti reikalavimai, grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo
ir bet kuriuo atveju
- priteisti iš Komisijos pirmojoje ir apeliacinėje instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

26 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą ir
- priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

27 Grįsdamos apeliacinį skundą apeliantės nurodo tris pagrindus.

Dėl pirmojo ir antrojo pagrindų

28 Dėstydamos pirmąjį pagrindą, apeliantės priekaištuoja Bendrajam Teismui dėl to, kad jis padarė teisės klaidą nesilaikydamas 2015 m. liepos 15 d. sprendimo ir klaidingai bei priešaringai, palyginti su tuo sprendimu, motyvuodamas skundžiamą sprendimą. Antrasis pagrindas grindžiamas įtariamu SESV 266 straipsnio pažeidimu dėl teisės normos nesilaikymo, kurį nulėmė 2015 m. liepos 15 d. sprendimo naikinamojo poveikio ir jame priimto sprendimo pakeičiamojo teisinio pobūdžio derinys.

29 Taigi remiantis apeliančių raštais galima teigti, kad šiuose dviejuose pagrinduose jos iš esmės teigia, kad tai, jog 2015 m. liepos 15 d. sprendime Bendrasis Teismas pasinaudojo neribota jurisdikcija, reiškia, kad jis nustatė baudą, kuri turi būti apibūdinama kaip nauja ir teisiškai skirtinga, palyginti su ginčijamame sprendime Komisijos joms skirta bauda. Konkrečiai kalbant, nors apeliančės pirmąjį pagrindą formuluoja kaip iš dalies grindžiamą motyvų prieštaravimu ir klaidingumu, atskirų tam pagrindui pagrįsti pateiktų argumentų aiškinimas įrodo, kad šiuo atveju jos iš tiesų siekia ginčyti ne skundžiamo sprendimo motyvų pakankamumą, o teises pasekmes, kilusias 2015 m. liepos 15 d. sprendime Bendrajam Teismui pasinaudojus neribota jurisdikcija. Dėl tos priežasties reikia kartu nagrinėti šiuos du pagrindus ir pirmiausia išnagrinėti tos prielaidos pagrįstumą.

Šalių argumentai

30 Apeliančės teigia, kad 2015 m. liepos 15 d. sprendimu Bendrasis Teismas, viena vertus, *ex tunc* panaikino Komisijos skirtą baudą, todėl jų naudai atsirado skolinis reikalavimas, atitinkantis sumą, jų laikinai sumokėtą vykdant nutartį dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, su palūkanomis, ir, kita vertus, nustatė naują atskirą baudą nuo 2015 m. liepos 15 d. sprendimo paskelbimo dienos, kurią jos vadina „teismo bauda“ (o 2010 m. Komisijos skirtą baudą – „panaikinta bauda“).

31 Šiuo tikslu jos remiasi būtent aplinkybe, kad 2015 m. liepos 15 d. sprendimo rezoliucinėje dalyje Bendrasis Teismas panaikino visą ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 8 punktą, o dėl tos priežasties, remiantis to sprendimo naikinamuoju poveikiu, Komisijos paskirta bauda buvo visiškai panaikinta atgaline data.

32 Be to, atsižvelgiant į tame sprendime Bendrojo Teismo konstatuotų klaidų sunkumą ir kadangi neatrodė, jog įmanoma atgaline data nustatyti mažesnę baudą dėl ginčijamame sprendime atlikto pajėgumo sumokėti baudą vertinimo klaidingumo, Bendrasis Teismas nesilaikė ankstesnės jurisprudencijos. Taigi užuot tiesiog nustatęs, kaip kituose sprendimuose, panaikintos baudos dydį ir skyręs sumažintą baudą atgaline data, jis nusprendė pasinaudoti neribota jurisdikcija ir suderinti Komisijos sprendimo panaikinimą su apeliančių nubaudimo priemone. Toks derinys leido Bendrajam Teismui, pirma, visiškai panaikinti Komisijos sprendimą ir, antra, pakeisti jį savo vertinimu.

33 Tą taip pat patvirtina aplinkybė, kad 2015 m. liepos 15 d. sprendime Bendrasis Teismas nusprendė, jog gali atsižvelgti į per beveik penkerius metus apeliančių jau atliktus mokėjimus ir į padidėjusį jų pajėgumą sumokėti baudą to sprendimo priėmimo momentu.

34 Dėl tos priežasties skundžiamo sprendimo motyvai yra priešaringi, nes juose neatsižvelgiama į 2015 m. liepos 15 d. sprendime priimtos baudos naujumą ir atskirumą. Būtent skundžiamo sprendimo 99 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad dėl 2015 m. liepos 15 d. sprendimo pakeičiamojo poveikio ginčijamas sprendimas visada yra tas sprendimas, kuris priimtas remiantis tame sprendime pateiktu vertinimu. Tačiau, pasak apeliančių, Bendrasis Teismas turėjo nustatyti pakeičiamojo poveikio, kylančio dėl jo pasinaudojimo neribota jurisdikcija, apimtį sprendimo, iš kurio toks poveikis kyla, rezoliucinės dalies ir motyvų atžvilgiu. Vis dėlto šioje byloje remiantis ginčijamo sprendimo panaikinimo ir priteisimo iš ieškovių sumokėti baudą dvigubu poveikiu galima teigti, kad buvo paskirta nauja bauda, kuri teisiškai skiriasi nuo pradžioje joms skirtos baudos. Be to, sprendžiant iš teksto, tas pakeičiamasis poveikis neišvengiamai reiškia, jog pradinė bauda buvo bent pakeista, taigi iš esmės – kad buvo priimta nauja ir teisiškai skirtinga bauda.

- 35 Galiausiai 2015 m. liepos 15 d. sprendimo rezoliucinė dalis ir tame sprendime Bendrojo Teismo pateiktas bendras vertinimas rodo, kad ginčijamas sprendimas buvo pakeistas visas. Pakeičiamasis poveikis padarytas ir motyvavimui, ir pervertintam baudos dydžiui. Tai lėmė pakeitimus, kuriais remiantis reikia aiškiai atskirti panaikintą pradinę baudą nuo ją pakeitusios teismo priimtą baudos, taip pat su tuo susijusias teises pasekmes.
- 36 Komisija teigia, kad pirmasis ir antrasis pagrindai visiškai nepagrįsti.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 37 Iš pradžių reikia priminti, kad Komisijos sprendimų, susijusių su procedūra pagal SESV 101 ir 102 straipsnius, teisminės kontrolės sistemą sudaro SESV 263 straipsnyje nustatyta institucijų aktų teisėtumo kontrolė, kuri pagal SESV 261 straipsnį ieškovų prašymu gali būti papildyta Bendrajam Teismui įgyvendinat neribotą jurisdikciją, kiek tai susiję su šioje srityje Komisijos paskirtomis sankcijomis (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Orange Polska / Komisija*, C-123/16 P, EU:C:2018:590, 104 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 38 SESV 263 straipsnyje numatyta teisėtumo kontrolė taikoma visiems Komisijos sprendimų, susijusių su SESV 101 ir 102 straipsnių taikymo procedūra, elementams, kurių išsamią kontrolę tiek teisės, tiek faktų požiūriu užtikrina Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į ieškovės pateiktus pagrindus ir visas jos nurodytas aplinkybes. Vis dėlto užtikrindami tokią kontrolę Sąjungos teismai jokiais atvejais negali ginčijamo akto rengėjo motyvų pakeisti savaisiais (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Orange Polska / Komisija*, C-123/16 P, EU:C:2018:590, 105 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 39 Atvirkščiai, kai Sąjungos teismas naudojasi SESV 261 straipsnyje ir Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnyje jam suteikta neribota jurisdikcija, jis turi teisę ne tik atlikti paprasčiausią sankcijos teisėtumo kontrolę, bet ir, nustatydamas tos sankcijos dydį, pakeisti aktą, kuriame nustatytas pradinis dydis, parengusios Komisijos vertinimą savuoju. Taigi Sąjungos teismas gali pakeisti ginčijamą aktą net jo nepanaikinęs, kad panaikintų, sumažintų ar padidintų skirtą baudą, nes šia jurisdikcija naudojama atsižvelgiant į visas faktines aplinkybes (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Orange Polska / Komisija*, C-123/16 P, EU:C:2018:590, 106 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 40 Taigi remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija galima daryti išvadą, kad pagal Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį Bendrajam Teismui suteikta neribota jurisdikcija, jam leidžianti panaikinti, sumažinti ar padidinti Komisijos skirtą baudą, susijusi tik su Komisijos iš pradžių skirtos baudos dydžiu (šiuo klausimu žr. 2022 m. birželio 16 d. Sprendimo *Sony Optiarc ir Sony Optiarc America / Komisija*, C-698/19 P, EU:C:2022:480, 92 punktą).
- 41 Be to, priešingai, nei nustatyta Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnyje, kuriuo Komisijai suteikti įgaliojimai skirti baudas už konkurencijos teisės pažeidimus, to reglamento 31 straipsniu Bendrajam Teismui suteikta neribota jurisdikcija, kuri yra jo įgaliojimų priimti sprendimus dėl ieškinių, pareikštų dėl Komisijos sprendimais skirtų tokių baudų, sudedamoji dalis. Taigi pastaruoju straipsniu nesiekama tikslo Bendrajam Teismui suteikti teisę skirti naują baudą, kuri teisiškai skirtųsi nuo Komisijos skirtos baudos; tuo straipsniu tik papildoma teisminė kontrolė Bendrajam Teismui suteikiant galimybę pakeisti pradžioje skirtos baudos dydį.

- 42 Taigi reikia pabrėžti, kaip skundžiamo sprendimo 99 punkte tai daro Bendrasis Teismas, kad, kai Sąjungos teismas Komisijos vertinimą keičia savuoju, Komisijos sprendime iš pradžių nustatytą baudos dydį jis pakeičia jo paties atliktame vertinime nustatytu dydžiu. Taigi pripažįstama, kad dėl Sąjungos teismo sprendimo pakeičiamojo poveikio Komisijos sprendimas visada yra tas sprendimas, kuris priimtas teismui atlikus jo vertinimą.
- 43 Nagrinėjamu atveju 2015 m. liepos 15 d. sprendime Bendrasis Teismas iš pradžių nusprendė, kad Komisija padarė klaidų vertindama apeliančių pajėgumą sumokėti baudą, kaip tai suprantama remiantis 2006 m. gairių 35 punktu. Paskui, pasinaudojęs neribota jurisdikcija, kurios apeliančės prašė, nes reikalavo, kad Bendrasis Teismas ne tik panaikintų ginčijamą sprendimą, bet ir sumažintų skirtą baudą, Bendrasis Teismas, remdamasis šalių pateikta informacija apie apeliančių finansinę padėtį, susiklosčiusią po ginčijamo sprendimo priėmimo, konstatavo, kad apeliančės neturėjo pagrindo teigti, jog joms skirta bauda turėjo būti sumažinta dėl nepajėgumo ją mokėti dėl tų pačių motyvų, kurie numatyti 2006 m. gairių 35 punkte.
- 44 Kadangi 2015 m. liepos 15 d. sprendime Bendrasis Teismas pasinaudojo neribota jurisdikcija, skundžiamo sprendimo 98 punkte jis pagrįstai rėmėsi 1995 m. liepos 14 d. Sprendimu *CB / Komisija* (T-275/94, EU:T:1995:141, 58 ir 60 punktai), kuriame nurodyta, kad Sąjungos teismas, naudodamasis neribota jurisdikcija, neturi įgaliojimo Komisijos skirtos baudos pakeisti nauja teisiškai nuo jos besiskiriančia bauda, ir juo remdamasis skundžiamo sprendimo 102 punkte padarė išvadą, jog dėl to, jog nagrinėjamu atveju 2015 m. liepos 15 d. sprendime Bendrojo Teismo pakeista bauda nėra nauja, ji yra mokėtina nuo 2011 m. sausio 4 d.
- 45 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nei tai, kaip Bendrasis Teismas nustatė baudos dydį, nei informacijos, į kurią jis atsižvelgė 2015 m. liepos 15 d. sprendime Komisijos vertinimą keisdamas savuoju, pobūdis neleidžia teigti, kad taip pakeista bauda yra nuo ginčijamame sprendime Komisijos skirtos baudos teisiškai skirtinga nauja bauda.
- 46 Neginčijama, kad 2015 m. liepos 15 d. sprendimo rezoliucinės dalies 2 punkte Bendrasis Teismas panaikino ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 8 punktą, kuriuo apeliančėms buvo skirta bauda, ir tos rezoliucinės dalies 4–6 punktuose nustatė pakeistą baudą sudarančius atskirus dydžius, kurie atitinka ginčijamame sprendime skirtos baudos dydžius. Tačiau, kaip išvados 55 punkte pažymėjo generalinis advokatas, ši aplinkybė neturi būti suprantama kaip Bendrojo Teismo noro skirti naują baudą, kuri teisiškai skirtusi nuo Komisijos skirtos baudos, išraiška.
- 47 Iš tiesų, kai Sąjungos teismas, naudodamasis neribota jurisdikcija, Komisijos vertinimą pakeičia savuoju, kad nustatytų baudos dydį, ir skiria naują baudą, toks pakeitimas neišvengiamai reiškia, kad Komisijos nustatytas pradinės baudos dydis panaikinamas, neatsižvelgiant į tai, ar tas panaikinimas teismo sprendime aiškiai įvardijamas.
- 48 Dėl tos priežasties, nors iš tiesų pageidautina, kad, kiek tai įmanoma, Bendrasis Teismas laikytųsi vienodos sprendimų rengimo praktikos, vis dėlto tai, kad Bendrasis Teismas, pasinaudojęs neribota jurisdikcija, nusprendė rezoliucinėje dalyje nurodyti ne tai, kad anksčiau nustatytas baudos dydis buvo pakeistas nauju, gal net tokiu pačiu dydžiu, o visų pirma tai, kad Komisijos skirtos baudos dydis yra panaikinamas, o paskui apeliančėms skiriama tokio paties dydžio bauda, negali sukelti jokių ypatingų teisinių pasekmių.
- 49 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, jog dėl to, kad prielaida, kuria grindžiami pirmasis ir antrasis pagrindai, yra klaidinga, tie pagrindai turi būti atmesti kaip nepagrįsti, nesant reikalo išsamiau nagrinėti tuose pagrinduose išdėstytų atskirų apeliančių priekaištų.

Dėl trečiojo pagrindo

- 50 Dėstydamos trečiąjį pagrindą, apeliančės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis pažeidė jų teisę į teisingą bylos nagrinėjimą.

Šalių argumentai

- 51 Pasak apeliančių, Bendrasis Teismas atmetė visus jam pateiktus pagrindus remdamasis vieninteliu motyvu, kad 2015 m. liepos 15 d. sprendime skirta bauda nėra „nauja“ bauda.
- 52 Pripažindamos, kad tarp šių pagrindų yra ryšys, apeliančės teigia, kad ši aplinkybė vis dėlto neturėjo būti pakankama, kad Bendrasis Teismas galėtų šitaip atmesti visus minėtus pagrindus. Siekdamas užtikrinti veiksmingą teisminę gynybą, Bendrasis Teismas turėjo atskirai ir kruopščiai išnagrinėti visus nurodytus pagrindus. Tačiau remiantis skundžiamo sprendimo motyvais negalima daryti išvados, kad Bendrasis Teismas būtų atlikęs tokį tyrimą.
- 53 Komisija teigia, kad trečiasis pagrindas taip pat visiškai nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 54 Skundžiamo sprendimo 129 ir 130 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad jam pateikti antrasis–ketvirtasis pagrindai grindžiami jam pateiktame nagrinėti pirmajame pagrindė iškelta prielaida, kad Komisijos skirta bauda buvo panaikinta ir pakeista „teismo bauda“. Nusprendęs, kad ta prielaida buvo atmesta išnagrinėjus pirmąjį pagrindą, Bendrasis Teismas atmetė antrąjį–ketvirtąjį pagrindus kaip nepagrįstus, neišnagrinėjęs jiems pagrįsti pateiktų argumentų.
- 55 Tokiais veiksmais Bendrasis Teismas niekaip nepažeidė teisės į teisingą bylos nagrinėjimą ir tiek, kiek apeliančės ketino pateikti tokį priekaištą, negalima teigti, kad nepakankamai motyvavo padarytą išvadą.
- 56 Iš tiesų, kaip ir nagrinėjant šį apeliacinį skundą, apeliančių argumentai dėl Bendrajam Teismui pateiktų antrojo–penktojo pagrindų grindžiami prielaida, kad Komisijos skirta bauda buvo panaikinta ir pakeista „teismo bauda“. Tačiau, kadangi ši prielaida yra netiksli, kaip tai, beje, patvirtinta išnagrinėjus šio apeliacinio skundo pirmąjį ir antrąjį pagrindus, Bendrasis Teismas visiškai neprivalo išsamiau motyvuoti, kodėl atmetė jam pateiktus nagrinėti antrąjį–ketvirtąjį pagrindus.
- 57 Be to, reikia priminti, kad, remiantis suformuota Teisingumo Teismo jurisprudencija, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnyje ir 53 straipsnio pirmoje pastraipoje Bendrajam Teismui nustatyta pareiga motyvuoti savo sprendimus jo neįpareigoja nuosekliai pateikti detalaus atsakymo į kiekvieną bylos šalių pateiktą argumentą. Taigi motyvavimas gali būti numanomas, jeigu jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti priežastis, kuriomis grindžiamas prašomas panaikinti sprendimas, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad jis galėtų vykdyti kontrolę pagal pateiktą apeliacinį skundą (2024 m. kovo 7 d. Sprendimo *Nevinnomysskiy Azot ir NAK „Azot“ / Komisija*, C-725/22 P, EU:C:2024:217, 131 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 58 Remiantis šio sprendimo 52 punkte pateikta argumentų santrauka, apeliantės neįrodo ir net neteigia, kad negalėjo žinoti skundžiamo sprendimo pagrindimo. Atvirkščiai, tie argumentai atskleidžia, kad skundžiamo sprendimo motyvai leido apeliantėms susipažinti su motyvais, kuriais rėmėsi Bendrasis Teismas. Tuose argumentuose taip pat yra pakankamai informacijos, kuria remdamasis Teisingumo Teismas gali vykdyti kontrolę nagrinėdamas šį apeliacinį skundą.
- 59 Vadinas, trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 60 Kadangi nė vienam pagrindui, kuriuos apeliantės pateikė grįsdamos apeliacinį skundą, nebuvo pritarta, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 61 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 62 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 63 Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš apeliančių, o jos pralaimėjo bylą, iš jų priteisiamos bylinėjimosi išlaidos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš *Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG* ir *Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG* bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.